

תזרת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

יום פיסור תשפ"ב

רק לחזור בתשובה!

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

יום כיפור תשפ"ב רק לחזור בתשובה!

"גיטי", פנה אבא אל ביתו הבכורה כשהיא ניתקה את שיחת הטלפון. "האם שמת לב שבערך חצי ממה שאת ומרים חנה שוחחתם כעת היה פשוט לשון הרע?"

"אהם... נכון, אבא," אמרה גיטי בשקט. "אבל רק שהעניין הזה כל כך קשה בשבילי, להיות זהירה בדיבור שלי על אחרים. מה אני אמורה לעשות?"

"אנחנו יכולים לדבר על זה ולחשוב על רעיונות שיוכלו לעזור לך להתחזק בשמירת הלשון," ענה אבא. "אבל דבר ראשון, עליך לחזור בתשובה ולבקש מהשם סליחה."

"אבל אבא," אמר גיטי. "איך אני יכולה קודם לחזור בתשובה? המורה צפורה אמרה לנו שלחזור בתשובה לפני שמתפטרים מהעבירה עצמה זה כמו מי שטובל ושרץ בידו, ועל כן בוודאי שמי הטבילה לא יטהרו אותו, הן בידו דבר טמא. ואני באמת עדין לא ממש יודעת איך להפסיק לדבר לשון הרע, אז מה העניין לחזור עכשיו בתשובה?"

"טוב גיטי," אמר אבא. "אני בטוח שאת זוכרת את הסיפור הבא מנביא, אבל אני רוצה לדבר איתך על הסיפור שהתרחש זמן קצר לאחר שבני ישראל נכנסו לארץ ישראל."

"לאחר ניסים עצומים במלחמת יריחו, כל הגויים היו מפוחדים עד אימה. העיר הבאה אותה כבשו בני ישראל היתה ה'ע'י. אך כאן התרחשה טרגדיה, 36 יהודים נפטרו! בני ישראל היו מאד מופתעים. אף אחד לא היה אמור למות כאשר הקב"ה הוא הנלחם עבורנו!"

"יהושע והצדיקים בכו אל השם כשהם שואלים: 'מדוע זה קורה לנו?', והשם ענה שמישהו גנב מהעיר יריחו. במלחמת יריחו היו אמורים להשמיד את הכל. לאף אחד היה אסור לקחת שום דבר והיה מישהו שלא הקשיב להשם!"

"ובכדי למצא את האשם, נערך סוג של גורל על ידי החושן."

"אבא," אמר שמולי, שבדיוק נכנס לסלון ושמע את הסיפור. "אנחנו למדנו עם הרב את הפירוש של המצודות דוד, שיהושע אמר לכלם לעבור לפני הארון."

"אה, מעולה!" חייך אבא. "בא נספר את הסיפור על פי הפירוש שאתה למדת, זה אפילו עוד יותר מעניין!"

"אז יהושע קרא לכל בני ישראל לעבור לפני הארון. אולם, באמצע שכולם עברו, נעצר לפתע שבט יהודה ונתקע. הוא לא הצליח לזוז. הם קפאו על מקומם! הארון אמר כאן משהו. זה היה ברור שהאדם האשם הינו משבט יהודה.

"אז כעת יהושע אמר לכל שבט יהודה לעבור לפני הארון, ובפעם הזו קפאה משפחתו של זרח על זרח על מקומה. 'אהה' אמר יהושע. 'הוא' מהמשפחה הזו. אז משפחת זרח על ענפיה פסעה כעת לפני הארון ומשפחת זבדי נעצרה. ללא יכולת תזוזה. או אז עברה משפחה זו, כולם פסעו בהצלחה לפני הארון, חוץ מאדם אחד בשם

עכן, שקפא על מקומו.

"כעת זה ברור מי היה הגנב. הגמרא אומרת לנו שיהושע שאל את עכן אם הוא לקח משהו מיריחו והוא אמר 'לא! אני לא לקחתי כלום!' יהושע פחד שבעקבות עבירה זו יאבד עכן את חלקו בעולם הבא. הוא ידע שזהו הדבר הגרוע ביותר שעלול לקרות ליהודי! יהושע רצה לעזור לו, אולם הוא ידע שאין שום דרך שהוא יודה על עווננו, כעת, לאחר שהוא הכחיש את עשייתה.

אז תקשיבו למה שעשה יהושע. הוא אירגן לעכן פתח תשובה! יהושע אמר לו שאם הוא יודה על מה שעשה, הוא ינצל [יהושע באמת התכוון שהעולם הבא שלו ינצל, אולם עכן חשב שהכוונה היתה שהוא לא יענש כלל]. אז עכן התנקה. הוא הודה על מה שעשה. הוא אמר: 'אנכי חטאתי לה'... וכזאת וכזאת עשיתי'.

"יהושע בעצם מלכד את עכן לתוך אמירת ויידוי להשם על עבירותיו בכדי יוכל לקבל את חלקו בעולם הבא."

"אבל אבא, שאלה גיטי. "איך רואים כאן בדיוק חזרה בתשובה? עכן רק אמר זאת כי הוא חשב שהוא לא ייענש. זה לא ממש נשמע שהוא התחרט על העניין. זה מזכיר לי איך שאתה אומר לנו להתנצל אחד לשני במריבות שלנו למרות שאנחנו בעצם לא ממש מתכוונים לבקשת הסליחה."

"בדיוק כך!" אמר אבא. "זה הרי ברור שבכדי לחזור בתשובה שלמה ואמיתית על האדם לעזוב לגמרי את מעשיו הרעים ולהחליט לעולם לא לשוב אליהם בעתיד, אולם בכל זאת, רק באמירת המילים "סליחה, אני מתנצל" ו'חטאתי' יש קיום מצוה. זוהי מצות ה'וידוי'! ואנו לומדים מגמרא זו של עכן, שאפילו אם רק מקיימים חלק מהתשובה, רק מודים ומתוודים להשם על עשיית העבירה, אפילו אם לא ממש מתחרטים עליה, זה כבר עלול להציל אותך!

"על ידי אמירת הוידוי, אפילו רק את המילים: 'השם, אני מתחרט על עשיית העבירה!' אפילו אם אנחנו לא מתכוונים לזה כלל, רוב העונש כבר סר ועובר!!!"

"וואו, אבא, אמרה גיטי, "אני כל כך מצטערת שעברתי מקודם על העבירה של לשון הרע. אני חושבת שאני הולכת להתקשר אל חברתי מרים חנה מיד עכשיו כדי להציע לה להתחיל ללמוד איתי באופן קבוע את ההלכה היומית של החפץ חיים!"

גמר חתימה טובה!